

«Неоголошена війна»

Сценарій патріотичного свята, про реальні події в Україні

Виконується пісня «Україно, ми твоя надія»

Ведучий I: Україна – це отча земля, рідний край, де ми народилися.

Ведучий II: Наша держава розташована в центрі Європи. Через усю Україну з півночі на південь протікає могутній Дніпро – одна з найбільших річок Європи.

Ведучий I: На берегах Дніпра розташована столиця нашої держави, її серце – місто Київ.

Ведучий II: З півдня Україну омивають моря – Чорне і Азовське.

Ведучий I: На заході здіймаються у небо вершини Карпат. На півночі територія покрита густими лісами.

Ведучий II: А далі на південь природні пейзажі змінюються, переходять у вільні степи... Ось така дивовижна природа нашої неньки України.

Ведучий I: Справді, немає у світі кращого неба, ніж небо України. Високе, мов наш дух, воно благословляє свою Україноньку, береже у віках її материнську любов, тому його ніколи не віддалити від рідної землі.

Ведучий II: Україна – це територія гідності і свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції – наш Майдан 2004 року, який був святом Свободи і революція 2013 року – Революція гідності.

Ведучий I: Це був надзвичайно важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою Європейськість, гідність, своє ставлення до свободи.

Ведучий II: Земля моя рідна – це моя Україна. Щасливі ми, що народились і живемо на цій чудовій, багатій землі. Я вже знаю, якого кольору літо. До 2013 року воно було пишними барвами квітів, заплітало пишну пшеничну косу поля, п'янило пахощами соковитих трав...

1. Так би, людоньки, вік нам жить,

Набиратись духовних сил,

Бога славить, дітей ростить,

Світла прагнути і краси!

2. Але грізні часи прийшли –

Революцій і воєн шквал,

Злі, криваві вітри загули,

Вбивств і голоду дикий шквал.

Заспівати 1 куплет пісні «Ой у лузі червона калина похилилася»...

3. Не встигли дзвони поминальні віддзвонити
І сльози скапати за вбитими синами,
Як знову горе, - Неньку ріжуть рідні діти,
Яким сусіди злі рідніші є від мами.
4. І плаче мир, на нього дуло автоматне
Так хижо дивиться, і холодом відгонить.
Зігнулось дерево квітуче і ошатне,
Скривилось сонце, болем в скронях кров стугонить.
5. Що із країною? Звідкіль оця дуальність?
Може це марево? У сні я чи у комі?
Вмикаю комп і телевизор. Це реальність...
Війна запалює іскру. Душа на зломі.
6. Це не кіно, це жах війни,
Де сталь горить і тіло рветься.
Де смерть, неначе смерч, несеться,
Вриваючись у мирні сни.
7. Це не кіно, це справжня кров
Фарбує землю в колір вишні;
Це сходять засіви торішні
Братоненависті і змов.
8. Це не кіно. Реальність, так!
Та сили наберем і злості,
Гопак станцюєм на костях
Усяких мастей посіпак.
9. О. Боже, дай усе це винести, не впасти,
Набратись мудрості одвічної і сили.
Рятуй народ мій, Україну від напасті.
Розчисти зло, котре так підло натрусили.
10. Злетілися московські круки
Мою Україну розпинають...
І заламали Сходу руки,
Щоб кров моїх дітей спивать.
11. Нові загарбники чи юди
Війну несуть за срібняки...
І піднялись в єднанні люди,
Щоб рідні захистить стежки.
12. В огні конає земля мила
(Загине сотня не одна...)
І б'ється птахом Україна
Братами зраджена, свята.

Ведучий I: Навесні 2014 року українці обрали нового президента, нову владу, європейський шлях розвитку та реформ.

Ведучий II: Здавалось, усе закінчилось, минуло і більше ніхто не пройде шляхом тих кривавих подій. Та не так сталося, як гадалось.

Ведучий II: Ніхто навіть не міг уявити, що у 21 столітті розпочнеться братовбивча війна між братніми народами. Російська армія, ховаючись за спинами мирних жителів Донбасу, прикриваючись гаслом про захист російськомовних українців від фашистської хунти, розпочала знищення України зі Сходу.

Ведучий I: Розпочалась неоголошена війна. Розпочалась мобілізація цвіту нашої держави – молодих хлопців, татусів, братів, сусідів у зону АТО для захисту кордонів і цілісності Української держави.

13. Майдан. Повстання за права

Проти корупції і зла.

Героїв – через жорнова.

Всі разом: Неоголошена війна.

14. В церквах відспівування, плач.

Верхівки зміна. А палач –

В Росії. Братня сторона?

Всі: Неоголошена війна.

15. Зелені каски без ознак.

Півострів Крим. Відбитий гак.

Угоди – до морського дна

Всі: Неоголошена війна.

16. Сепаратизм і тероризм.

Обстріляний патріотизм.

Схід. Південь. Пискіт. План Кремля.

Всі: Неоголошена війна.

17. Кордон. Під ним чужа броня –

Снаряди. Танки. Страх щодня.

Душа – натягнена струна.

всі: Неоголошена війна.

18. Це чорне марення якесь!

В тривозі світ і край увесь.

У серці цвяхом ця весна. –

всі: Неоголошена війна.

19. Та вірим, правда з нами, Бог.

Звільнить господи нас від тривоги.

І ляже карою вина –

Всі: Неоголошена війна.

Ведучий I: Я вже не знаю, якого кольору літо. Бо нині воно має обличчя смерті, холодний погляд війни.

Ведучий II: Тисячі українців, що встояли на Майдані, взяли зброю в руки, вирушили на Схід України, на Донбас, в зону АТО, щоб захистити завоювання Революції Гідності.

20. Ми забули воєн нещастя.

Нам комфортно жилося з миром.

Наші хлопці купались в ласці,

Як вареники в маслі з сиром.

21. Їх тепер із дому забрали.

Йде війна, хоч не голосили.

А війна – це вогонь і рани,

Холод, голод, а ще... могили.

22. Тут сльозу не утре матуся.

Тут година пливе добою.

Тут не місце казати:»Боюся!»

Спиш, як заєць, ідеш до бою.

23. Тут гартуєш і дух, і Тіло

І стоїш до кінця уперто.

За тобою сім'я й країна.

Честь відстоять їх, навіть вмерти.

Ведучий II: У домівках українців чути плач та щирі молитви, які заносять до Бога матері, дружини, діти, батьки та прості пересічні громадяни нашої держави.

Ведучий I: На парафіях відправляються молебні за воїнів, за крвще майбутнє України, за ворогів...

24. Здригнулася земля, зайшлася криком:

«Сину! Збережи і захисти».

Вийшла мати із іконним ликом:

«Йди, синочку. Хто ж, якщо не ти».

25. Спалахнуло небо, впало крижнем:

«Сину, збережи і захисти»,

Вийшла жінка з немовлятком ніжним:

«Йди, коханий. Хто ж, якщо не ми».

26. І уже ні сина, ані мужа,

лиш чорніє спалена земля.

Та пліч-о-пліч стали біль і мужність,

Дух і віра, небо і земля.

27. Та треба комусь рідний край боронити,

Від ворога нашу країну звільнити.

Тож, хлопчики, любі, прошу вас, тримайтесь!

Здобудьте нам мир і додому вертайтесь!

Звучить пісня В. Петрененка «Україно...»

Ведучий I: Але ніхто не очікував, що за такий короткий час український народ так зміцніє духом. Тисячі добровольців та воїнів запасу йдуть на війну обороняти Україну від свавілля кремлівських бойовиків.

Ведучий II: Серед перших воїнів АТО, які добровільно, за покликом серця вирушили на війну, були і наші земляки.

Ведучий I: Із вірою в серці, без жодних вагань вони їхали боронити Схід України від російських бойовиків.

Ведучий II: Хлопці, які беруть і брали участь в АТО – це герої, захисники...

Так називаємо ми їх і цінуємо їхній непідробний патріотизм. І немає прощення нікому у війні, у якій гине молодість.

28. Солдате, гвардійцю, до тебе звертаюся.

За мужність в поклоні доземнім схиляюся.

Я знаю, це страшно, як рвуться снаряди,

Як землю вогнем обцілюють «Гради».

29. Як важко в бою і в дорозі ночами

Без теплого ліжка, без усмішки мами,

Я знаю, це сумно, як ранені друзі,

Як смерть хитрі пастки кидає в окрузі.

30. Якщо зібрати сльози матерів,

Що пролились за дочок і синів,

Які навік у битвах полягли,

Які за щастя юність віддали,

То море створиться із сліз отих,

Із сліз печальних, гнівних і палких.

Ведучий I: Ця війна забрала життя багатьох молодих українців. У багатьох домівках не дочекались з зони АТО чи то батька, чи то сина, чи то брата, чи то сусіда, чи просто знайомої людини.

Ведучий II: Ці люди – справжні герої, вони загинули як герої і повертають їх як героїв. В кожній області, в кожному районі, у кожному місті чи селі зупиняються процесії, що везуть тіла загиблих у домовинах, і місцеві жителі зі свічками у руках в дощ і в холод, зі сльозами на очах, стоячи на колінах віддають останню шану героям.

Ведучий I: Адже герої не вмирають! Вони завше житимуть у наших серцях. По країні з'являються перші вулиці, майдани, школи названі на честь загиблих воїнів.

(Виходять діти із запаленими лампадками у руках.)

31. Сьогодні я молюсь за Україну,

За всіх померлих і за всіх живих,

Які будь-що боронять Україну,

Допоки стукіт серця не затих.

32. Сьогодні я молюсь за батька й брата,

За чиюсь матір, за її синів,

Всіх кривдників чекає вже розплата,

На жаль, ціною багатьох життів.

33. Довіку будуть плакати мами

За дітьми, вбитими війною.

І нитимуть в негоду рани

У тих, хто вийшли з пекла бою.

34. Мені так шкода кожного життя,

Яке війна на Сході обірвала.

У небо йде солдат без вороття,

А вдома мати так його чекала.

35. А вдома жінка – писанка з лиця,
Татусь і дід старий – ховають сльози.
Лишилися діти, будуть без отця.
Не повість,- із життєвої це прози.

36. Чому напали? Важко уявити.

Яку таку ідею вищу мають?

Ми просто жити хотіли, краще жити!

За це нам тіло «Градом» розривають.

(Дівчинка співає пісню «Мальва», яку виконує Ані Лорак.)

Ведучий I: Але, на жаль, кожного дня із засобів масової інформації дізнаємося про нові жертви серед українських воїнів, українського населення .

Ведучий II: Це означає, що не лише батьки втрачають своїх синів, дружини-коханих чоловіків, діти – батьків, але і ми – своїх захисників.

Ведучий I: Це велика кривава рана, яка залишається назавжди в нашій пам'яті, в історії України.

Ведучий II: Давайте, хвилиною мовчання, вшануємо пам'ять загиблих воїнів.

(Хвилина мовчання(всі присутні на святі встають)).

Ведучий I: Ще одними Ангелами хоронителями для бійців на сході стали волонтери.

Ведучий II: Є такі люди і в нашому селищі.(Назвати їх поіменно).

То ж, давайте подякуємо їм оплесками за їхні великі і милосердні серця.

37. Волонтери, ви посланці Бога

В дар приносите час, сили власні.

Часом, важко лягає дорога,

Але наміри кличуть прекрасні.

38. Я плакучим схиляюсь верб'ям

Перед вашим трудом героїчним.

Хай він навіть, як макове зерня-

Проросте в пам'ять світу навечно.

Ведучий: Низький уклін Вам за Вашу працю. Нехай Всевишній воздасть Вам за Вашими вчинками.

39. Рве серце біль, мов буря простір,

Перевертає все нутро,

Коли дивлюсь на наших хлопців,

Що були ранені в АТО.

40. Ще вчора мир голубив хати,

Жив край без страху і вогню.

І знав – є день, щоб працювати,

А ніч – для спокою і сну.

41. Сьогодні в дім прийшла руїна,

Стріляє зрада з-за плечей

Вогнем лжебратської країни

І хижим блискотом очей.

42. Гадали, ми здобули волю,

Та ворог намір причаїв,
Давно накреслював недолю
Країні маків й солов'їв.

43. Та скільки б не плелася зрада,
Брехня не лилася в ефір,
На повний зріст постане правда,
У славі край знесесь до зір.

44. Шлю медикам листівку я в конверті –
Отим, що не чекали нагород,
А рятували хлопчиків від смерті-
І на Майдані, і під час АТО.

45. Є серед них і ранені, і вбиті.
З них жоден не піде у небуття.
З їх крові виростили маки в житі,
Їх вмінням поверталось життя.

46. Багато з них покликані є Богом.
Такі стрічались на шляху й мені.
Робота їх – щасливим епілогом
В моєму і моїх дітей бутті.

47. Сьогодні щедрі я слова кажу їм
І щире, тепле серденька биття.
Усім, хто від хвороб, смертей рятує
Добра Вам, любі, доброго життя.

48. Не обходиться на війні не тільки без медичних працівників, але й без
лікарів людських душ – священників.

49. Поїхав і священник на війну –
Не воювати, душам послужити.
Він знав, що його можуть там убити,
Але, усе ж поїхав на війну.

50. Він міг собі у теплій хаті жити,
В неділю, в свята службу відправляти,
Та хтось же мусить піддержати солдата,
Ні, він не міг у теплій хаті жити!

51. Поїхав, щоби душі очищать,
Господь позвав, і він поїхав тихо .
І хай вогонь там, кулі – справжнє лихо,
Воякам треба душі очищать!

52. Нехай Матір Божа покриє своїм омофором усіх, хто хоч якоюсь мірою був
причетний до подій на сході України.

(Виконання пісні «Любіть Україну»).

Ведучий: Сьогодні на нашому заході присутні справжні герої – учасники
АТО.

(Оголосити кожного із них і вивести на сцену.)

Привітаймо їх гучними оплесками. Просимо Вас піднятися на сцену,

нехай усі побачать справжніх героїв, які пройшли жахіття війни і щасливо повернулись до своїх домівок. (Оплески.)

Це наші герої! Ці мужні чоловіки були безпосередніми учасниками подій, про які ми з вами дізнаємося зі ЗМІ.

(Запросити учасників АТО до слова).

53. Ми дякуємо Вам, захисники,
За те, що край наш рідний боронили.
Що голови в покорі не схилили,
Ішли у бій, як справжні козаки.

54. Хай страх не раз дивився у анфас,
І хай в окопі без матраца спали,
Ви Україну мужньо захищали,
Хоч «Гради» й кулемети рвали Вас.

55. Подяка тим, хто із останніх сил
У бій Вас вів і прикривав надійно.
А тим, хто кинув смерті у обійми,
Ганьба навіки стогоном з могил.

(Запитання воїнам АТО від дітей, які приготували свято. Учасники війни відповідають дітям.)

56. У слізній хмарі Україна –
Синів багато полягло.

На сході згарище, руїна,
Розбите місто і село.

57. Напнула чорну хустку мати,
Ночами виє, мов сова,
А інша жде свого солдата,
Ні в мертвих, ні в живих нема.

58. Ще інша в личенько цілує –
Живий! Прийшов перепочить.
Над ним голубкою воркує,
Любов вліта у кожну мить.

59. А скільки неньок почорнілих –
Сини каліками прийшли.

У терористів озвірілих
Майбутнім снам жахи знайшли.

60. Спасибі Вам, герої, що ви є,
Що попри всі жахіття Ви - нескорені,
Хоч часто і немиті, і неголені,
Воюєте із тим, що Бог дає...

61. Спасибі Вам за мужність і любов
До нашого народу, краю рідного.
Пора врожаю викохалась хлібного,
А ви йдете крізь кулі, смерть і кров.

(Діти виготовили нагороди (МЕДАЛІ) для учасників АТО. Провести нагородження під вигуки – «ГЕРОЙ»).

62. Двохсоті і трьохсоті їдуть в тил.
А решта в бій, до маршу урочистого.
Так хочеться вдихнути миру чистого!
Здобудете нам? Вистачить Вам сил?

63. Хай навколо тьма минеться
Україна зодягнеться
Та у синьо-жовті строї,
Крила зранені загоїть.

64. Як загоїть, твердо стане,
В вись небесную погляне,
Та й злетить понад краями!
Вірмо в це, бо правда з нами!
(Діти виконують пісню «Ми за мир»)

65. Війна – це випад свідомості,
Це горе, розруха, смерті,
Застиглість у невідомості,
У вогнищах круговерті.

66. Війна – це напад відчаю,
Це сльози, що горло душать,

Життя, що скапує свічею,

Осот, що свободу глушить.

67. Війна – це спокою тріщина,

Це страх і кров на мундири.

Це вдівство і безбатьківщина

(ВСІ РАЗОМ): Давайте жити у мирі!

(Учні виготовили листівки солдатам. Провели майстер клас по розпису Яворівської дерев'яної іграшки – розписували Ангеліків, які вручають атовцям як обереги. Але перед тим усі переглядають змонтований вчителем фільм, у якому демонструється, як багато зусиль приклали діти, щоб засвідчити свою любов людям, які, не шкодуючи життя, захищають рубежі нашої держави.)

Вручення листівок та оберегів воїнам АТО.

(Пісня О. Пономарьова «Заспіваймо пісню за Україну», яку виконують учасники свята.)

Підготувала і провела
вчитель початкових класів
Шклівської ЗОШ І-ІІІ ступенів
Яворівського району
Львівської області
Мирослава Грабовська

Джерело: <https://www.schoollife.org.ua/308-2018/>